

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ WAŁBRZYCHA

z dnia 2015 r.

w sprawie przystąpienia do opracowania Gminnego Programu Rewitalizacji Wałbrzycha na lata 2015-2025.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) - Rada Miejska Wałbrzycha uchwala, co następuje:

§ 1. Przystępuje się do opracowania Gminnego Programu Rewitalizacji Wałbrzycha na lata 2015-2025 jako podstawowego i strategicznego narzędzia wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, integrującego w sposób kompleksowy wszystkie elementy procesu rewitalizacji na terenie Gminy Wałbrzych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Wałbrzycha.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Wałbrzycha

Maria Anna Romańska

Uzasadnienie

Potrzeba rewitalizacji zdegradowanych obszarów miejskich jest wynikiem nawarstwiania się przez dziesięciolecia wielu zaniedbań, jak również gwałtownych zmian społeczno-gospodarczych wywołanych w roku 1989 transformacją ustrojową. Wałbrzych jest przykładem miasta przemysłowego, które w znaczący sposób uległo wielu czynnikom przyczyniającym się do postępującej degradacji przestrzennej, społecznej oraz ekonomicznej.

Upadek przemysłu górniczego był również przyczyną upadku wielu przedsiębiorstw i instytucji działających na rzecz górnictwa. Górnictwo dawało zatrudnienie mieszkańcom Wałbrzycha, jak i jego okolic. W 1990 r. miasto liczyło 140 tys. mieszkańców. Rozwijano szkolnictwo, budownictwo mieszkaniowe, inwestowano w sport, rekreację i kulturę. Około 20 tys. osób znajdowało zatrudnienie w przemyśle górniczym, na 58 tys. osób zatrudnionych ogółem. W latach 1990–1993 nastąpiła największa likwidacja miejsc pracy związanych z górnictwem. Dodatkowo nastąpił kryzys w przemyśle szklarskim i ceramicznym. Spowodowało to bezrobocie strukturalne w całym regionie wałbrzyskim, którego poziom dalece przekroczył średnią krajową. Wielu mieszkańców opuściło Wałbrzych. Tereny pogórnice, zdegradowana substancja mieszkaniowa oraz infrastrukturalna wielu dzielnic kreują negatywny wizerunek miasta, kojarzony z tzw. „biedaszybami”, zniszczonymi drogami, bezrobociem i przestępczością. Poważnym problemem jest ciągły spadek liczby mieszkańców. Na koniec roku 2013 w ewidencji Urzędu Miejskiego odnotowano 111.948 osób względem 128.809 osób w roku 2003.

Miasto Wałbrzych zostało wskazane w Umowie Partnerstwa jako przykład miasta szczególnie dotkniętego skutkami transformacji ustrojowej i gospodarczej. Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju identyfikując się z tą diagnozą i dostrzegając wyjątkowy i unikatowy charakter miasta Wałbrzycha, potwierdziło to przypisując mu status obszaru szczególnej interwencji, wymagającego podjęcia natychmiastowych działań w zakresie kompleksowej i zintegrowanej rewitalizacji. W związku z tym zdecydowano o zapewnieniu miastu Wałbrzychowi specjalnego wsparcia w zakresie rewitalizacji w formie objęcia go tzw. projektem pilotażowym. Oznacza to, że Gminny Program Rewitalizacji Wałbrzycha tworzony będzie przy wsparciu merytorycznym i finansowym Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju.

Rewitalizacja jest narzędziem naprawczym wielopłaszczyznowej degradacji, które obejmie pięć głównych dziedzin:

1. *Spoleczną* - negatywne zjawiska społeczne, tj. bezrobocie, ubóstwo, przestępczość, problemy edukacyjne, niski kapitał społeczny, niewystarczający poziom uczestnictwa mieszkańców w życiu publicznym i kulturalnym;
2. *Gospodarczą* - niski stopień przedsiębiorczości, słaba kondycja lokalnych przedsiębiorstw;
3. *Środowiskową* - degradacja środowiska naturalnego, przekroczenie norm środowiskowych, składowanie odpadów w miejscach do tego nieprzeznaczonych;
4. *Przestrzenno-funkcjonalną* - niewystarczające wyposażenie w infrastrukturę techniczną i społeczną, brak dostępu do podstawowych usług lub ich niska jakość, niedostosowanie rozwiązań urbanistycznych do zmieniających się funkcji obszaru, niski poziom obsługi komunikacyjnej, deficyt lub niska jakość terenów publicznych;
5. *Techniczną* – degradacja stanu technicznego obiektów budowlanych oraz brak funkcjonowania rozwiązań technicznych umożliwiających efektywne korzystanie z obiektów budowlanych, w szczególności w zakresie energooszczędności i ochrony środowiska.

Gminny Program Rewitalizacji będzie dokumentem strategicznym oraz podstawowym narzędziem prowadzenia rewitalizacji, integrującym w sposób kompleksowy ww. dziedziny. Wyznaczy on wszystkie obszary zdegradowane, będące wynikiem przeprowadzonej diagnozy, oraz zakres działań naprawczych.

Opracowanie programu rewitalizacji obejmowało będzie 2 etapy:

1. Opracowanie części diagnostycznej programu wraz z przeprowadzeniem konsultacji społecznych i publikacją ich wyników. Część diagnostyczna pozwoli wyznaczyć granice obszaru zdegradowanego, na podstawie analizy kryzysowych czynników i zjawisk społecznych, gospodarczych, przestrzenno-funkcjonalnych i technicznych tego obszaru.
2. Opracowanie części realizacyjnej programu, której celem jest uzyskanie opisu pożądanego stanu obszaru

po przeprowadzeniu rewitalizacji. Zawierać ona będzie również cele rewitalizacji oraz listę najważniejszych przedsięwzięć rewitalizacyjnych wraz z ich opisami, opis systemu realizacji i monitorowania wdrażania programu rewitalizacji. Następnie przeprowadzenie konsultacji społecznych i publikacja ich wyników.

Skuteczność procesu rewitalizacji zależeć będzie od partycypacji społecznej. W związku z tym GPR będzie opracowany przy udziale mieszkańców, środowisk społecznych, zawodowych i gospodarczych, między innymi poprzez szeroko zakrojone konsultacje społeczne.

Opracowany i przyjęty Gminny Program Rewitalizacji będzie podstawą dla interesariuszy rewitalizacji (JST, mieszkańcy, właściciele nieruchomości, wspólnoty mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowe, TBS-y, przedsiębiorcy, NGO, instytucje kultury) do ubiegania się o fundusze unijne na realizację działań społecznych i infrastrukturalnych.

Wobec powyższego podjęcie stosownej uchwały jest uzasadnione.